

Hajzer Anna Sára
közjegyzőjelölt, Budapest
ORCID: -

ESEMÉNYEK

Beszámoló a IV. Polgári Jogi Jogesetmegoldó Versenyről

EVENTS

Report on the 4th Civil Law Case-Solving Competition

[DOI: 10.66103/KK.2026.2.12](https://doi.org/10.66103/KK.2026.2.12)

A közjegyzői hivatásrend bemutatását és népszerűsítését kitűzve immáron negyedik alkalommal került megrendezésre a Magyar Országos Közjegyzői Kamara szervezésében a Polgári Jogi Jogesetmegoldó Verseny. A közjegyzői kamara 2026. április 21-én fogadta a Közjegyzők Házában szeretettel azokat érdeklődő, tudásukat megmérettetni vágyó egyetemi hallgatókat, akik legalább négy félévet teljesítettek egyetemi tanulmányaikból. A verseny fővédnöke az idei évben dr. Tóth Ádám, a Magyar Országos Közjegyzői Kamara elnöke volt.

Az eseményt dr. Máté Viktor budapesti közjegyző, a Magyar Országos Közjegyzői Kamara elnök-helyettese nyitotta meg. Beszédében megköszönte a verseny megvalósításában közreműködőknek a munkáját, köszöntötte, valamint sok sikert és jó szórakozást kívánt a résztvevőknek.

A hallgatók a megoldandó jogesetet a Közjegyzők Színjátszó Köre (KÖSZIKE) kivetített előadásán keresztül ismerhették meg. A verseny első fordulójában a véletlenszerűen kiválasztott 5, illetve 6 fős csapatokba rendezett hallgatóknak 60 perce volt arra, hogy feldolgozzák a feladványt, majd a hagyatéki tárgyalást leképezve prezentálják a szakmai zsűrinek. A zsűri tagjai dr. Tőzsér Lajos (tanácselnök bíró - Kúria), dr. Mátó Géza (ügyvéd - Moldován és Társai Ügyvédi Iroda), valamint dr. Bíró Gábor (közjegyző) voltak.

A hallgatóknak az alábbi jogesetet kellett feldolgoznia egy-egy szereplő bőrébe bújva:

„Ábrándos Fülöp és Ábrándosné Józán Franciska több, mint 50 éve voltak házasok. Vidéken gazdálkodtak, Fülöp ezen a tanyán nőtt fel, azt szinte egész életében

nem hagyta el. Felesége kevésbe szerette már a vidéki életet, és bár korábban tehetősek voltak, mostanra megöregedtek, betegeskedtek, Franciska többször mondta, hogy adjanak el mindent, költözzenek be a városba, egy kis lakásba, mert már úgyis Adolf vette át a gazdaságot, ő gondozza azt a pár birkát, ami még megmaradt, meg a tyúkokat. Ez a vélemény rendkívüli módon idegsította Fülöpöt, nem értette, hogy ennyi idő után miért kellene változtatni azon, ami hosszú évekig jól működött. Ábrándosék öregkorukra nem éltek békében, sokat vitatkoztak, Fülöp gyakran nézett a pohár fenekére, olykor Franciskát meg is fenyegette, hogy ha sokat bosszantja, elzavarja otthonról. Felesége így csak a nyári hónapokat töltötte vele a tanyán, egyébként – több okból kifolyólag is –, a közeli városban, özvegy testvérénél töltötte az időt, mert Ő már ápolásra szorult, illetve Franciska is ott kapott kezeléseket a fájó izületeire.

Ábrándoséknak három gyermeke született, a legidősebb Gusztáv, aki már 20 éve külföldön él, apjával – annak konok, haragtartó, agresszív viselkedése miatt – már évek óta nem tartja a kapcsolatot, ám édesanyjával rendszeresen beszél telefonon. A lányuk Gizi is távolabb él, Őt még 1957-ben, csecsemőként fogadták örökbe, amikor a 2. gyermekük, egy kislány, pár hónaposan meghalt. Fülöp húga leányanyaként szülte Gizit, és a nagyszülők jobbnak látták, ha az akkor már házas Ábrándosék gondoskodnak róla. Gizi úgy nőtt fel, hogy mind vér szerinti édesanyját, mind Ábrándosékat szüleinek tekintette, jó viszonyban volt mindenkivel. Gizit sajátjaként szerette a házaspár, Ő volt apja kedvence is. Az évek során – így különösen 2007 és 2013 között – Fülöp a feleségével közös vagyonukból összesen mintegy 30.000.000 Ft-ot adott elvált lányuknak, különböző célokra (építkezés, utazás stb).

A házaspár kisebbik fia volt Adolf, aki igazi kései gyerekként az édesanyja kedvence volt, felnőttként is a szomszéd tanyán lakott, így ő látta el az állatokat, amelyeket édesapja néhány éve bízott rá, azzal, hogy halála után azok úgyis az övé lesznek, így Adolf sajátjaként rendelkezett velük. Sokat veszekedtek apjával, egyik okosabb akart lenni a másiknál. Adolf mindent pénzt elköltött, ha Fülöp jobb kedvében volt, együtt mulatoztak, aztán másnap egy kanál vízben meg tudták volna fojtani egymást.

Egyszer Adolf annyira magára haragította az apját az állatok elhanyagolása miatt, hogy Fülöp mindenkinek azt mondta, még az örökségből is kitagadja, mert odalett az az évi szaporulat. Adolf megharagudott apjára, azzal fenyegette, rágyújtja a tanyát, valamint azt kiabálta, hogy száradjon ki a torka ennek az iszákos vén bolondnak. Fülöp ekkor felkereste a polgármestert, hogy segítsen közjegyzőt vagy ügyvédet keresni, mert végrendelkezni szeretne. Külsőre olyan rosszul festett, hogy a polgármester javasolta neki, hogy vegye igénybe a helyi idősgondozót, aki segít neki legalább a bevásárlásban, a kisebb ügyek intézésében. Másrészt megígérte, hogy utánajár az ügyvédnek, de inkább közjegyzőt javasolna.

Fülöp nagyon megörült az idősgondozó Kedves Babusnak, úgy érezte, ekkortól sem házsártos feleségére, sem távolélő gyermekeire, sem megbízhatatlan fiára nem szorul, megoldja az életét maga. Kedves Babus rendesen végezte a dolgát, Fülöp elégedett volt, el is feledkezett a végrendeletről, ám amikor a pincébe menet összetört alatta a létra és egy időre mozgásképtelenné vált úgy érezte, nem várhat tovább a végrendelet. Kedves Babus látni vélte, hogy Adolf korábban a pincében járt, ezért az idős Fülöp úgy gondolta, hogy Adolf szándékosan tette tönkre a létrát, hogy ő leessen és meghaljon.

A gondozó segítőkész volt és férje barátját, dr. Ügyes Bajnok ügyvédet ajánlotta, ahová férje el is vitte Fülöpöt. Babus ekkorra már több, mint egy éve gondoskodott Ábrándos Fülöpről, bőven meghaladva a hivatali gondoskodás kereteit. Ezzel Fülöp is tisztában volt, néha viccesen meg is jegyezte, hogyha mindezt ki kellene fizetnie, odalenne mindene.

Babus számításai szerint ebben az évben kb. 2.000.000 Ft-ot költött a régi tanyára, férje megjavította a tetőt, az ereszeket, zuhanyzót csináltatott a kád helyett, hogy Fülöp könnyebben használhassa, ünnepekkor elvitte őt a több száz km-re lévő temetőbe, szülei sírjához és Fülöp új fogsorát is kifizette, mert már nehezen tudta csak megrágni az ételt.

Dr. Ügyes Bajnok el is készítette a végrendeletet akként, hogy a végintézkedés egyik tanújaként és okiratszerkesztő ellenjegyző ügyvédként csupán olvashatatlan kézjeggyével látta el az okiratot. A végrendeletben Ábrándos Fülöp akként rendelkezett, hogy a házasságát (amelynek értéke kb. 30.000.000 Ft), a gondozója, Kedves Babus örökölje, míg két fiát kitagadta. Adolfot arra tekintettel, hogy az életére tört, Gusztávot pedig azért, mert durván hálátlan viselkedést tanúsított vele szemben. Mivel Gizi úgyis örököl a saját anyja, Fülöp húga után, így rá se hagyott semmit. A szegedi lakásról, amely a feleségével közös tulajdon – értéke 40.000.000 Ft – és bérlők laktak benne, elfelejtett rendelkezni, ahogyan a bankban elhelyezett, kb. 5.000.000 Ft egyenlegű számlájáról sem. A számla kapcsán nem is értette pontosan az ügyvédet, mert azt gondolta, hogy ez a számla az övé, hisz azon van a spórolt pénze. Emlékezett, hogy Franciskával egyszer elmentek a bankba és ott papírokat írtak alá, amiket most meg is mutatott az ügyvédnek, aki azt mondta, hogy a bankszámláján amúgy is haláleseti kedvezményezettet jelölt meg, így nem is tudna róla rendelkezni, ha akarna se. A két ingatlanon és a bankszámlán kívül más jelentős vagyona már nem volt; pénze nagy részét korábban Gizinek adta, az Adolf által gondozott állatok pedig nem értek szerinte semmit.

Néhány nap múlva összetalálkozott a tanyán Adolffal, aki szerszámokat akart kölcsönkérni tőle. Adolf bocsánatot kért meggondolatlan szavaiért és kislát, Krisztofer képeit is megmutatta. Fülöpnek Krisztofer volt az egyetlen unokája, egészen elérzékenyült a gyerek fotóit látván. Hamarosan a pincében kötöttek ki,

megittak pár pohár pálinkát, majd Fülöp elkotyogta, hogy a tanyát Babusra fogja hagyni, mert csak ő gondoskodik róla. Adolf mérgesen megjegyezte, hogy az apja számárságot csinál ezzel, mert egy vadidegen kerül ide az ősi családi birtokra, és biztosan teljesen elment az esze, ha ilyeneket csinál, majd dühösen távozott. Fülöp ekkor ráébredt, hogy nem volt jó ötlet a végrendelet, mégiscsak vannak a gyermekei, unokája. Úgy döntött inkább majd készpénzt ad a jószágos Babusnak, de azért a tanyát mégse hagyná rá. Felhívta Babust, hogy kifejejtett valamit a végrendeletből és amint lehet, Babus férje ismét vigye el az ügyvédhez. Mivel péntek este volt Babus már nem tudott intézkedni, de megígérte, hogy a következő héten elrendezi a dolgot. Fülöp nyugtalan volt, nem tudott elaludni és elővette a „Hogyan védekezünk a kártevők ellen?” című gyűrött könyvecskéjét, amelynek lapjaira az élete során felgyülemlett mezőgazdasági tapasztalatait is feljegyezte. A könyvet még nagyapjától kapta, belső lapjára „kisunokámnak, Ábrándos Fülöpnek, 10. születésnapja alkalmából, 1941. március idusa” felirattal. Erről eszébe jutott unokája, és az, hogy biztosan Ő is örülne majd egy ilyen ajándéknak. Hirtelen ötlettől vezérelve fogott egy régi ceruzát és az utolsó, még félig üres oldalra – ahol a „Kártevők megjelenése” című naptár is volt – az alábbiakat írta a naptár alá:

„Ezennel minden vagyonomat egyetlen unokámra, Krisztoferre hagyom azzal, hogy 18 éves koráig a tanyát nem adhatja el. Ezeket a sorokat 85. évemben, március 25-én írom. Ez az én végrendeletem.”

Ábrándos Fülöp másnap reggel, 2016. március 26-án elhunyt; Kedves Babus találta meg, amikor az ebédjét hozta délben.

Gyászolják házastársa, Ábrándosné Józán Franciska, gyermekei, Gusztáv, Gizi és Adolf, unokája Krisztofer, és gondozója, Kedves Babus.

A hagyatéki leltárban az alábbi vagyontárgyak kerültek feltüntetésre:

Ötvöskónyi külterület 020/12. hrsz. alatt felvett tanya a rajta lévő lakóházzal és gazdasági épülettel 30.000.000,-Ft értékben

*Ötvöskónyi külterületi legelők 2,5 Ha 500.000,-Ft értékben Adolf használatában
Trabant 601 szgk (1984.) 1,-Ft*

Lada Niva szgk (2000.) 50.000,-Ft

Egyedi gyártmányú utánfutó (1988.) 10.000,-Ft

*Szeged 20536/4/A/15 hrsz. alatt felvett lakás ½ tulajdoni hányada
20.000.000,-Ft*

Mezőgazdasági gépek, felszerelések 1.000.000,-Ft

Állatállomány 500.000,-Ft

*OTP-nél pénzügyi instrumentumok (bankszámla 5.000.000,-Ft, értékpapír-
számla 3.000.000,-Ft)*

Szereplők:

Ábrándosné Józán Franciska, az örökhagyó túlélő házastársa,

Gustav Abrandosh, az örökhagyó gyermeke,

Ábrándos Gizella, az örökhagyó gyermeke,

Ábrándos Adolf az örökhagyó gyermeke, Ábrándos Krisztofer törvényes képviselője

Kedves Babus, idősgondozó”

A felkészülést követő húsz perces prezentáció alatt a zsűri az öröklési anyagi jogi szabályok alkalmazásán túl a csapattagok közötti párbeszédet, együttműködést, kreativitást, a jogi logikát, valamint a jogi összefüggések észrevételét és kidomborítását értékelte.

Általánosságban elmondható, hogy a jogeset előadása, megoldása során a hallgatók kitértek az allográf és holográf végrendeletek tulajdonságaira, összevetették azokat formai szempontból, kitagadás intézményére, a hitelezői igény érvényesítésére. Több prezentációban vita alakult ki a végrendeletek érvényességének témakörében, valamint a házassági életközösség fennállása kapcsán. Az ügyvéd szerepében versenyzők minden esetben helyesen választották ki „ügyfelüket”, érdekellentétre hivatkozva képviselték a kiskorú Krisztofert. Az első forduló végére a minden csapatban osztályos egyezség született a résztvevők között.

A döntőbe a zsűri által kiválasztott hat legjobb versenyző jutott, akiknek – immáron másik szereplő bőrébe bújva – 20 perce volt felkészülni az újabb hagyatéki tárgyalásra.

Az utolsó fordulóban új jogi érveket alkalmazva parázs vita alakult ki többek között Ábrándosék házassági életközösségének fennállása, a durva hálátlanság, valamint a tisztességtelen befolyás körében.

Hosszantartó mérlegelés után a zsűri végül Lovász Bálintnak, a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar hallgatójának ítélte az első helyet, a második helyezett a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karáról érkezett Gál Kincső lett, míg III. helyezést ért el a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán tanuló Masa Laura és a szintén Szegedről érkező Homolya Tamás Géza.

Az elért eredményének köszönhetően Lovász Bálint a Magyar Országos Közjegyzői Kamara ösztöndíjában részesült.

A szervezők, a KÖSZIKE, és a Magyar Országos Közjegyzői Kamarán belül működő Oktatási Bizottság munkájának, valamint hallgatók felkészültségének köszönhetően egy szakmai szempontból kimagasló verseny került megrendezésre a Közjegyzők Házában. Remélhetőleg a jövőben is töretlen marad a verseny iránti érdeklődés és lelkesedés és még sok hasonló eseményben lehet részünk.